

REDACCIO:

Josep PALLACH
32, av. de la République,
MONTGERON (S. et O.)

ADMINISTRACIO:

Antoni IBORRA
13, rue Bassano, Paris (16°)

C. Ch. Postaux 4163-90 — PARIS Preu de l'exemplar: 20 francs.

Suscripció l'any: 250 francs.

Endavant

FEDERACIO
DEMOCRACIA
SOCIALISME

ORGAN CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

La crisi del franquisme i el problema de la successió

Denunciant les maniobres franquistes, el Moviment Socialista de Catalunya fixa la seva posició política. — S'ha celebrat «a un lloc de Catalunya» el IV Congrés del M. S. de C. a l'Interior. — El Consell de Coordinació dels Socialistes Catalans a l'Exili, s'ha reunit també a Tolosa, adherint amb entusiasme als acords de l'Interior.

Estiu del 1955.

Reunits en Assemblea Plenària, degudament convocats els militants i els dirigents i constituïdes les meses; reconegudes les credencials i delegacions, es declarà obert el IV CONGRES del Moviment Socialista de Catalunya, en el qual després de llegits els treballs i ponències trameses al Consell de Coordinació, i discutides les proporcions i esmenes presentades, es prengueren els acords, que s'expressen en les següents

RESOLUCIONS:

En aquest any del 1955, sota la tirania franquista, com a testimoni per les futures generacions, els Socialistes de Catalunya proclamem la nostra lleialtat als principis i idees del Socialisme democràtic internacional, i donem la nostra paraula que continuarem, avui com el primer dia, al costat de tots els germans socialistes en la lluita per l'alliberació de l'humanitat de tota servitud econòmica, espiritual o política.

POLITICA INTERNACIONAL

Considerem el manteniment de la pau mundial com la tasca més urgent de la nostra època.

Entenem per tant que no deuen negligir-se esforços i contactes entre els grups humans per assegurar la convivència pacífica dels pobles, mitjançant un sistema de seguretat col·lectiva basat en un veritable ordre jurídic internacional, que garanteixi les llibertats dels pobles, els drets de l'home i faci possible el desarmament mundial.

En tot cas jutgem que hauria d'ésser missió immediata dels homes de govern de tots els pobles, establir les bases de coexistència entre els que avui semblen grups antagonics, i obtenir, mitjançant un conveni universal, la destrucció del perill atòmic.

Si els esdeveniments mai es precipitessin i les forces autoritàries, dominants avui al món provoquessin una guerra, proclamem la nostra neutralitat, producte de la creença de que solament una era de socialisme internacional pot portar-nos a la pau universal. Aquesta posició de neutralitat però

no podria tenir un sentit d'inhibició, ans al contrari, caldria aplegar esforços perquè s'hi incorporessin tots els pobles que lluiten per la pau i que desitgen defugir els perills de la guerra.

POLITICA PENINSULAR

Entenem que amb la firma dels acords amb la República dels Estats Units, el concordat amb el Vaticà, i les successives manifestacions sobre el pertindre del règim fetes per elements representatius del mateix, s'ha obert una nova etapa en la vida de la tirania que oprimeix els pobles peninsulars, i és per això que, sospesada aquesta nova realitat, resollem:

a) ACCIO SINDICAL.—Recolzar l'acció sindical menada dintre la perspectiva de la U.G.T., reconeixent que la mateixa, com a instrument de combat obrer, no ha de dependre de cap partit polític.

Col·laborar amb totes les nostres forces al combat econòmic que mena dia a dia la classe treballadora pel millorament del seu nivell de vida. Acui es fa impossible desconèixer els imperatius immediats d'aquesta lluita de classe que no pot posar-se a cap situació de fet.

Estimular, a la vegada que no es descuida l'agitació sindical, la tasca de formació de quadres preparats. No negligir cap esforç per a donar a conèixer a les noves generacions incorporades a les tasques productives del país, la consciència de classe, l'ideal de solidaritat desvetllant la responsabilitat per l'avui i pel demà.

b) RELACIONS AMB EL P.S.O.E.—Entenem que continua essent un imperatiu que cal resoldre en un futur immediat, per a reeixir la revolució democràtica i socialista a Catalunya com arreu d'Espanya.

la coordinació de la nostra acció amb la dels nostres germans del Partit Socialista Obrer Espanyol.

Amb l'esperança que aquest criteri sigui recíprocament compartit, i indicant sempre amb la nostra voluntat de coordinació la concepció federativa que volem que tingui el futur estat socialista espanyol, ens complaem en afirmar que els nostres esforços i voluntats seran dirigits per a que arribi a concretar-se un acord orgànic que permeti l'enfortiment i l'eficàcia de l'acció socialista, i eviti els mals que en el passat han ferit el socialisme a Catalunya.

POLITICA CATALANA.

NOVES MODALITATS DE LLUITA

Constatem que en aquests darrers temps, persones en certa manera representatives de tendències que hacien mantingut una actitud d'oposició, repulsa o apartament de l'acció tirànica del govern franquista, han iniciat per actes de lliure voluntat, un moviment d'apropament i col·laboració en els llocs de govern, locals, provincials i àdhuc estatals.

Davant d'aquests fets, que poden plantejar problemes d'extrema gravetat i fruitar en situacions confuses, sols podem expressar la nostra més absoluta condemna de tals activitats, empreses sense cap garantia i que fins al present sols tenen valor d'actituds personals sense que hagin estat recolzades per cap responsabilitat de grup. Una trista experiència de vint anys ens evidència que, malgrat les possibles secretes intencions dels seus actors, aquestes posicions sols poden servir d'instrument a les malicioses maniobres de la diplomàcia franquista.

Constatem també que, entorn del problema de la successió del règim, avui impossible d'escamotejar, s'accentua la crisi de les seves institucions fonamentals, i les diferències dels que li donen suport. Entenem que aquests fets ofereixen perspectives noves. Cal atènyer-se a les mateixes, i exercir severa vigilància a les seves incidències i fruits. Al seu moment poden obrir-se no-

(Passa a la pàg. 2.)

— RESOLUCIONS DE L'INTERIOF —

Les possibilitats a la lluita que continuem tenint menant contra el franquisme i que no pot tenir fi en tant que no s'acabi la tirania i es restableixi a la nostra terra la llibertat i la democràcia.

RELACIONS AMB ELS PARTITS CATALANS — TREVA CATALANA

Acordem restar totalment i soberranament els acords presos pel Moviment Socialista de Catalunya a l'Exili amb les organitzacions polítiques catalanes a la ciutat de París el mes de febrer del 1955.

Entenem que els dits acords són i seran un punt de partida a que és indispensable arribar a una veritable i anovera entesa amb totes aquelles organitzacions polítiques que autènticament mantenen la lluita contra la tirania i aspiren al reconeixement de les llibertats del nostre poble.

Entenem que la ratificació dels acords de París inclou la denúncia del pacte de constitució del C.N.D.C. i per tant, resta la inoperància d'aquest organisme; decidim que cal denunciar explícitament

aquest pacte i a tots els que el signaren.

ACCIO SOCIALISTA

Aquesta continuïtat és tota l'essència i el cor de la qual continuarem dirigint el nostre treball i els treballs de la qual el nostre és millor treball pel deus.

Cal que l'accio socialista no es desenvolupi només en aquest moment de la vostra conferència plenària sino en tots els moments de lluita i d'acció que vosaltres menes amb encert i abnegació dotareu, però, que us transmeti la meua sollicitud cordial, sollicitud que desija arribar al fons dels vostres sentiments per tal de donar a les vostres joves i ardides voluntats el petit reforç de la galvanització purificada en la lluita i la constància d'un antic combatent en el camp del socialisme català.

La identitat de pensament i la comunió d'acció catalava moltes paraules. Nosmets i els mateixos i per això ens entenem fàcilment. Però hi ha un accent especial en el concepte socialisme català, que jo voldria remarcar-vos. El socialisme català no és un socialisme qual sevol, un socialisme de recanvi que es pot confondre amb tots els altres. El socialisme català és un socialisme específic, un socialisme d'una certa qualitat que es posa a prova en el camp filosòfic, en el camp racional, en el sentimental i en l'endurança física. És l'home que conscientment, voluntàriament, afronta el màxim de dificultats i es planteja els problemes més arduos i més ambiciosos que comporta la nostra existència física i social. Volem la justícia dintre l'eficàcia i la més alta condensació humana; volem la llibertat del nostre poble per assolir realitats i plasmanes col·lectives que siguin un model i un estímul per a tots els pobles de la terra; i volem un home deslliurat d'atavismes, prejudicis i ignorància per a que pugui realitzar la pròpia felicitat i la pròpia superació en una terra privilegiada com és la nostra.

Es a través de lluites i sofriments que ens encaminem vers aquesta fi. Vosaltres lluitant amb la barbarie, nosaltres a l'exili, però tots amb un mateix ideal i un mateix nord. I si el nostre ideal és gran, la nostra capacitat de realització

mit el IV Congrés del Moviment Socialista de Catalunya. Durant una dies els delegats de Comarques i de Barcelona han estudiat els diferents aspectes de la situació, han fet balanç del treball passat, i han proclamat en unes Resolucions remarcables de claredat i de justesa política, la ruta que seguirem en el futur.

Gairebé els mateixos dies, es reunien els socialistes catalans a l'Exili. Les nostres seccions de França, de Mèxic, d'Anglaterra, d'Amèrica del Sur, discutien també políticament i elaboraven les seves conclusions que el Consell de Coordinació reunit a Tolosa plasmanava en la Declaració i les Resolucions que publicuem. No és el millor símptoma de la nostra cohesió la pregona identificació que uneix els socialistes de Catalunya arreu del món, i que malgrat els anys de separació i els milers de kilòmetres de distància s'expressa en posicions que només separen lleus diferències de matis?

Es un idèntic bategar el que ens reunim i ja és molt... Però és més: és un comú pensament, enterament entregat a la dura feina de transformar una realitat que primer volem comprendre, en un món trasbalsat on tant de companys tenim que s'emmercen en un idèntic esforç.

Una joventut ardent a l'interior que lluita i que es prepara forjant ja avui els quadres del pervindre; una homes rics d'experiència a l'Exili que ens donen essencialment a la feina de fer llevar la sement que ja està sembrada i que va donant els primers fruits; heus ací el que som la gent del Moviment. Sense orgull, modestament, diem que tenim confiança en el nostre treball, i que estem segurs que res ni ningú no ens arrabassarà la victòria que ens ha de portar al socialisme i ha de donar la llibertat a Catalunya. Aquesta fe és traduïda en les resolucions aprovades, que ningú podrà títillar d'optimistes, però que són prenyades d'esperança. Que els que les lleixin, sense ésser socialistes, vulguin entendre-les i sàpiguen fer-nos costat en el camí de la llibertat.

EL MISSATGE de Manuel Serra i Moret

Propiària, setembre 1955

Íntimament companya:

De bon grat estaria, si pogues, al costat vostre no solament en aquest moment de la vostra conferència plenària sino en tots els moments de lluita i d'acció que vosaltres menes amb encert i abnegació dotareu, però, que us transmeti la meua sollicitud cordial, sollicitud que desija arribar al fons dels vostres sentiments per tal de donar a les vostres joves i ardides voluntats el petit reforç de la galvanització purificada en la lluita i la constància d'un antic combatent en el camp del socialisme català.

La identitat de pensament i la comunió d'acció catalava moltes paraules. Nosmets i els mateixos i per això ens entenem fàcilment. Però hi ha un accent especial en el concepte socialisme català, que jo voldria remarcar-vos. El socialisme català no és un socialisme qual sevol, un socialisme de recanvi que es pot confondre amb tots els altres. El socialisme català és un socialisme específic, un socialisme d'una certa qualitat que es posa a prova en el camp filosòfic, en el camp racional, en el sentimental i en l'endurança física. És l'home que conscientment, voluntàriament, afronta el màxim de dificultats i es planteja els problemes més arduos i més ambiciosos que comporta la nostra existència física i social. Volem la justícia dintre l'eficàcia i la més alta condensació humana; volem la llibertat del nostre poble per assolir realitats i plasmanes col·lectives que siguin un model i un estímul per a tots els pobles de la terra; i volem un home deslliurat d'atavismes, prejudicis i ignorància per a que pugui realitzar la pròpia felicitat i la pròpia superació en una terra privilegiada com és la nostra.

Es a través de lluites i sofriments que ens encaminem vers aquesta fi. Vosaltres lluitant amb la barbarie, nosaltres a l'exili, però tots amb un mateix ideal i un mateix nord. I si el nostre ideal és gran, la nostra capacitat de realització

no es petita Triomfarem! No ho diré pas una temeraria premonició, sino la constatació del nostre encert. El Consell Executiu del Moviment no ha dit en termes pràctics i directes. Jo no diré que no ens hem pas errat i que tot el que semblava desercions, reculades, adhoc derrotas en l'ordre internacional, es transformaran en victòries i pujades argues en la ruta de l'avenir. Fa anys que jo mateix havia dit que les peripetècies d'un conflicte mundial de conseqüències catastròfiques per a tota la humanitat era fantàstica per a tota la humanitat que a Madrid, la bomba d'hidrogen cauria a Madrid. És tota una donant la raó. Totes les peripetècies diplomàtiques i totes les aliances mal repartides es tornaran armes funeres contra la putrefacció que malmetria el nostre país i el que han semblat victòries es convertiràn en colapes successives que desvelleràn un poble comestinat per la violència, el raniballisme i l'abnegació absoluta d'una moral humana.

Ja va venir Vosaltres som els criats a respondre el gran interrogant que es drama en el destí de la nova història de la nostra Pàtria. Vosaltres, es pericialment, preneu relleu, però preneu també una gran responsabilitat. Jo, en la inevitable declinació de la meua vida, us veig com els portadors de la gran esperança. El nostre poble ens necessita, el nostre poble ens espera. Vosaltres que viviu de prop la seva indolència, la seva desorientació i la seva lentitud de recuperació i d'exercici de la voluntat, vosaltres seureu els qui més aviat sentireu les noves palpitations del malalt que es recobra. Sigues fidel! Sigues constant! Des d'ací, tota els companya, cada dia més depurada i més conseqüent, us transmetem els nostres afectes i estem segurs de que en data no llunyana podrem abraçar-vos en la victòria final.

Vostre, de Catalunya i del Socialisme, M. SERRA I MORET.

LLIBRE BLANC DE CATALUNYA

Els patriotes catalans de l'Argentina preparen l'edició del *Llibre blanc de Catalunya* en tres idiomes, frances, anglès i castellà, del qual es farà una tirada de 3.000 exemplars per a enviar-lo a la propera Assemblea de la UNO i a tots els caps de govern, ministres de Relacions Exteriors, universitats, institucions culturals, periòdics, etc., de tot el món. Contribueixen a aquesta obra les personalitats catalanes que amb oportunitat i eficàcia s'han adreçat repetidament a la UNO i a la UNESCO denunciant la persecució del franquisme contra la cultura i la nacionalitat catalanes: Pau Casals fa la *Introducció* del llibre, Manuel Serra i Moret tracta *L'Evolució econòmica i social de Catalunya*; August Pi i Sunyer, *La Universitat a Catalunya abans i després de la República*; Batista i Roca, *Estadística cultural comparativa abans i després del franquisme*; Josep Carner, *La poesia catalana*; Pere Bosch Gimpera, *Història esquemàtica de Catalunya*, i Nicolau d'Oliver, *Idioma i cultura catalana*.

Ultra aquestes figures de renom internacional, col·laboren en el *Llibre blanc de Catalunya* els doctors Joan Cuatrecasas i Joan Rocamora, Josep Rovira Armengol, Santiago Sentís Molendo, Vicens Guarnier, Carles Pi i Sunyer, Jaume Vachier, Pere Mas i Perera, J. Ventura Sureda, Josep Santaló i altres escriptors catalans.

DECLARACIO I RESOLUCIONS APROVADES PEL Consell de Coordinació del Moviment Socialista de Catalunya a l'Exil

El Consell de Coordinació del M.S. de C. a l'Exil reunit a Tolosa els dies 11 i 12 d'Agost del 1955, ha estudiat detenidament la situació política general, considerant amb particular atenció les resolucions aprovades pel IV Congrés del M.S. de C. a l'interior, les quals han resultat l'aprobació unànime del Consell de Coordinació.

El Consell declara que l'essència de nostre esforç a l'Exil continuara essent: canviar en l'ajuda més total, política, econòmica i moral, als companys que a dintre de Catalunya no únicament mantenen ben alta la bandera del Moviment combatent sense treva la tirania que endogala el nostre poble, sino que també saben senyalar les directrius polítiques i socials que han de conduir a Catalunya pel camí de l'alliberament.

El Consell de Coordinació saluda amb satisfacció el nou clima internacional que pot consolidar la pau mundial, bo i reafirmant la seva fe en el socialisme democràtic que és el millor instrument d'acordament dels pobles i de construcció d'una autèntica comunitat internacional.

Les forces obreres, afirmant clarament els seus propis objectius internacionals i diferenciant-los de la política franquista que tan de mal ha fet durant aquests anys, resten la única garantia de l'establiment d'una societat pacífica, capaç d'evolucionar pels camins del progrés, de la llibertat i del benestar.

El nou ambient exterior que senyallem ha de tenir conseqüències pel franquisme que avui ja, minat per les contradiccions internes, polítiques i econòmiques, entra en una definitiva etapa de crisi, cercant desesperadament les formes d'una successió que voldria mantenir l'essencial de la tirania actual, instaurant un règim monàrquic sense permetre al poble d'expressar lliurement la seva voluntat.

El Moviment Socialista de Catalunya denuncia amb energia aquestes manobres, i proclama la seva voluntat de continuar sense defallències, sigui quina sigui la nova situació, el combat que menem ja fa anys al servei de Catalunya, de la classe treballadora i pel triomf del socialisme.

Els socialistes catalans, col·laborant estretament amb les altres organitzacions catalanes, reduïen avui la seva confiança en la victòria que permetrà al poble català de retrotrobar la seva llibertat i donarà a Catalunya i a tot Espanya, el règim de democràcia i de justícia, que ha de satisfer les esperances de les noves generacions.

RESOLUCIO SOBRE QUESTIONS SINDICALS

El M.S. de C. continuarà recolzant amb entusiasme l'acció sindical que des del primer moment ha portat els nostres companys de l'interior a posar tots els seus esforços al servei de la U.G.T. clandestina. Les perspectives de la unitat d'acció

U.G.T. CNT, propiciant l'elaboració d'un programa mínim d'entesa per una acció social transformadora, i sense perjudicar podran permetre a la classe obrera de continuar la seva lluita amb garanties i de satisfer ràpidament les seves reivindicacions immediates.

El renovellament dels mitjans de lluita dels obrers a tot el món, la pregona trans-formació social a la qual assistim, poseu de relleu el paper cada dia més important que juguen els sindicats a l'època moderna. Els socialistes catalans, sense compromís d'aquesta realitat que ha de fructificar en un més ampli desenvolupament de la democràcia social, oferint a la societat de demà instruments essencials d'aquesta democràcia. Es per això que dediquem a aquestes realitats l'atenció i l'estudi que es mereixen, sense descurar però l'actual tasca reivindicadora per un nivell de vida decent que només podrà menar-se plenament en un règim de llibertat.

RESOLUCIO SOBRE LA UNITAT OBRERA I SOCIALISTA

El Moviment Socialista de Catalunya, fidel a la voluntat que motiva la seva creació i conscient que la situació actual precisa noves possibilitats al procés d'unitat obrera i socialista a Catalunya, declara que farà els esforços que siguin necessaris per a aplegar tots els socialistes catalans en el gran partit obrer que portara el nostre poble a la victòria.

EL IV CONGRES CLANDESTI DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

(Extractes del report d'un dels assistents)

— El Congrés es celebra conforme al pla preest, sense excessives dificultats però amb les naturals anècdotes fruit de la clandestinitat que per sort foren totes ben resoltes i augmentaren l'esperit de fraternitat dels assistents.

— La concurrència dels delegats fou francament bona, especialment pel que es refereix a Comarques. Les discussions foren sovint apassionades, i en alguns punts fou difícil arribar a conclusions aprovades unànimament, tinguent present que feia anys que no ens retrobàvem així. El delegats defensaren lliurement llurs criteris, amb absoluta sinceritat, exposant essencialment l'estat d'esperit de les comarques respectives, dels quals us fem una detallada descripció per separat.

— Us retornem el Missatge de Serra pel Congrés i us demanem que el publiquem a ENDAVANT, junt amb les resolucions aprovades, car produí un efecte esclatant d'emoció, que era visible en molts dels assistents...

-- Tot caminant --

Haurem d'oblidar?

per Enric BRUFAU

Si, a nosaltres socialistes, ens fos possible oblidar, no els greuges, ni les injustícies, ni les ofenses solament, sinó tot un passat que remonta a més de trenta anys, ara, davant la transigència, la comprensió i l'assenyada actitud russa enfront de certs problemes importants de la política europea i mundial, fàcilment ens sentiríem decantats a defensar-la i a pregonar-la, encara que fos com a mostra pacífica i conciliadora pervinguda d'un país on el signe obrer, teòricament si més no, és preponderant.

Però aquest passat dens, pesant com llosa de plom, és tan desvetllador de re-cels i tan allisonador, que tota prevenció és poca, i tota assegurança contra el risc d'ésser enganyats és justificada i àdhuc insuficient.

I no pecarem de mesquins. No caurem en la temptació d'enumerar detalladament les contradiccions—per a no dir ras i curt les traïcions—a que ens havia acesat a tots els obrers lliures del món el funest stalinisme. No, no pecarem de mesquins car nosaltres solament acaronem el desig de veure un dia orientada la política russa pel camí recte i segur que mena a la realització d'una veritable democràcia obrera en acció.

Es clar que amb certesa no podem afirmar que ens trobem en el començament d'aquesta nova etapa. Arguments sòlids i difícilment incontrovertibles se'ns podrien oposar per tal de demostrar-nos que únicament raons tàctiques i d'oportunisme guien la present posició russa; que res no ha canviat; que res no canviarà. Les mateixes «sucursals» polítiques comunistes—no partits—continuaran emmetzinant la classe obrera del món fidels solament a servir els interessos de l'imperialisme stalinista.

Però, l'esmena—sempre recolzant-se en l'experiència—és humana. ¿Per què, doncs, després de trenta anys, les noves generacions russes han de restar negades i closes als veritables interessos proletaris mundials, quan aquests, lògicament, s'haurien de confondre amb la causa llur, que seria la causa de tots?

Difícil és, per ara, poder-nos elevar a un tal estadi de benivolència, recents com són encara les ofenses rebudes. Malgrat tot, si aquest esforç s'ha de fer, no serem pas els socialistes els que ens refusarem a fer-lo. Fins al punt de fer nos-tres els versos del delicat i profund poeta Marius Torres, diríem:

*Sé que hauré d'oblidar per poder-te com-
[prendre
les paraules que he après amb la carn
d'aquest món.*

EL LLIBRE del COR

Per bé que ENDAVIANT és un periòdic en el qual no s'hi pot encabir tot allò que voldríem a causa de la reducció d'espai (i que s'hi troba a faltar una secció literària) no ens podem estar de dedicar mal sigui un breu comentari a un llibre exquisit, únic en la nostra literatura i àdhuc en la castellana. En efecte, llibres optimistes, que us donin la sensació de dolcesa, que us facin sentir la benaurança de viure fent-vos adonar que la vostra vida, fluctuant entre punxes y benifets, pot i ha de ser útil als éssers que us envolten, són molt rars en aquests temps de materialisme insultant.

«El Llibre del Cor», de Sara Llorens de Serra, suara editat a Perpinyà, ve a ésser com una taça de mel posada a l'abast d'una mà infantil; com una llum en les tenebres; com l'aigua clara i fresca per l'assedegat; com l'amor per l'adolescent; com la llibertat per l'emprisonat... Es un llibre delicat i profund, de pensament clar, emotiu, sincer, que no es pot llegir de pressa, que molts paràgrafs i pàgines enteres s'han de rellegir recreant-se en la lectura i encara se sent la recança d'haver de tornar full, car el lector té necessitat d'aspirar fonament el perfum de la prosa encisadora que Sara ens ha deixat en testament. Quina sensació de benaurança, de pau, d'amor tot bressolat amb una ardent passió per la bellesa!

Llibre escrit per una dona excepcional, de fina sensibilitat, de talent extraordinari, dedicar a l'amor... conjugal.

«Perquè hem de preferir que hom canti l'ideal de l'ideal i no l'ideal de ço que és real?» pregunta Sara. Ella no vol espines en el camí que hem de trepitjar, sinó roses: ella vol la delitosa beutat dins el clos de la llar saturada d'amor, la dolçor que l'engalana i on Ell i Ella amb l'ardència afectiva, fan que sigui el niu del seu Amor i on tot és festiu i rialler: un gerro, un quadre, un ramell de flors, una figureta canviada de lloc i que tot ens ho mirem com l'infant es mira les joguines; una planta posada vora la finestra, en un recó de la sala o la flaire de les clavellines i els rosers que ve del de fora, emmarca l'Amor d'Ell i d'Ella.

¡Quantes vegades, llegint aquest llibre, per la seva delicada finor, hem hagut de contemplar el retrat de l'autora! Tant les lletres com el seu rostre, són una autèntica expressió de la serenitat; el seu mirar ingenu i dolç, les fines faccions reflex de la bondat i els llavis que volen somriure i, en fin, tota aquella carona d'infant que és l'imatge de la puresa, és digne del pinzell d'un Leonardo da Vinci.

Llibre selecte és «El Llibre del Cor», el qual enforteix l'esperit i us predisposa a l'amor, ahora que us encomana el sentiment inefable de l'amistat, amb la qual el món és graciós i atractiu. Ella ens amoiça com la mare al fill, com el promès a la promesa. La Sara, sensible a la bellesa, dòcilment, suauement, amb destresa ens ha deixat un llibre que és una manyaga al nostre esperit, allunyant-nos de les plantes espinoses.

«El Llibre del Cor», escrit fa uns quarante anys, és un breviarí intim, arborat d'amor, de fe, de fervor, vibrant, opti-

mista, emotiu. Per les seves pàgines us trobeu amb l'esguard d'Ell i sentiu el raig de la seva paraula lluminosa, amb la fretura del bes de la dona amorosa.

«En aquesta tarda de diumenge, al portal de la masia, hi fa de bon estar!» Capítol coprenedor, tant, com el de «L'Oració dels Humils». Però, perquè assenyalar capítols, si tot el llibre ho és una oració als benifets i a les belleses de la vida!

Un pensador mexicà ha dit: «Allò d'important en la vida, no és el què fineix, sinó fer conèixer com s'ha viscut i donar al món el tast dels fruits que s'han conreat ».

Dones i homes, joves o vells: permeteu-me que us aconselli llegir «El Llibre del Cor». Si ho feu, mai més no oblidareu tan belles pàgines, ahora que, després d'haver-lo llegit, sereu més benignes, més indulgents amb les errades del próisme. I de la Sara, dona superior, i del company de la seva vida, en servareu un record inesborrable.

PERE FOIX.

¿DE QUI SON LES DECLARACIONS DE D. JUAN?

La premsa espanyola, començant per l'«ABC» i «La Vanguardia», publicà amb gran reforç tipogràfic les declaracions de D. Juan proclamant la monarquia successora del «Movimiento Nacional», i adherint així al discurs de Fernández Cuesta, de Bilbao, partidari d'una monarquia falangista.

Notícies serioses asseguruen que aquestes declaracions no són del pretendent, sino que foren escrites per Julio Dánvila i el Comte de Ruiseñada, monàrquics franquistes i beneficiaris dels favors econòmics del règim actual. (Ruiseñada és propietari de la Cia. Trasaatlàntica; Dánvila cobra de la RENFE i del Banc d'Espanya a la vegada).

D. Juan refusà signar les declaracions, però Dánvila les donà a Carrero Blanco, el qual les feu publicar. I el pretendent, continuant la seva tradició, d'home enèrgic i que sap el que vol, no s'ha atrevit a desmentir-les. «Quien calla otorga», diuen els castellans.

El poble, entretant, prén nota del trist paper que fa un home que vol regnar.

EL C. G. DEL M. S. DE C. A L'EXILI

El Consell de Coordinació del M.S. de C. a l'Exili, nomenà el següent Consell General: Aleu, Buiria, Brufau, Gayolà, Armengol, Serra i Moret, Miquel, Pallach, Iborra i Estaran. El Consell General nomenà a Miquel, Iborra i Pallach per formar el Comitè Executiu del Moviment a l'Exili.

Société Générale d'Impression
Toulouse

Le gérant : A. IBORRA